



De klucht van Oene

<https://hdl.handle.net/1874/372104>

DE
KLUCHT
VAN

O E N E,

Door

J A N V O S.

Vertoont op d'Amsterdamsche Schouwburgh:

Den laatsten Druck, overzien en verbeterd.



AMSTERDAM,

By de Wed. van GYSBERT DE GROOT, Boekver-
koopster, op den Nieuwendijk, 1710.

Namen der Perſonagien.

Lichte Fijtje, Oenes Wijf.

Ritzaerd, Fijtjes Pol.

Oene,

Fewriaen,

Foppe,

} twee Ratelwachten.

Het Toneel is in en by 't Huys van &c

De Klucht van

O E N E.

Fijtje, Ritzaerd.

Fijtje.  At dunkje Ritzaert, zeg, heb ick me
woort chouwen.
Ritz. Wat dat de hel niet kan, dat doen de
ritze vrouwen.

Oene roept van binnen.

Hou Fijtje, Fijtje, hou, wat doeje van het bedt?

Fijtje. Ick gae iens na 't sekreet, want de pot is verset.

Oene. Ick segje kom weecrom.

Fijtje. Het soume licht ontschieten.

Oene. Waer blyfje, hoorje niet?

Fijtje. 'k Kan 't ummers niet uyt zwieten.

Oene. Slaeter wat eyeren in, hoorje? maeket wat kort.

Ritz. De aenslach is misluckt.

Fijtje. Dat 's niet of Oene gnort:

Ik weet de zottebol wel dra in slaep te zussen,

Dan kunne we malkaer wel sonder schreumen kussen.

Oene. Hou Fijtje hoorjet niet, hoe mackjet daer zo lang?

Ick komje strik strax by mit ien schaer of mit ien tang.

Fijtje. Rust jy je hoeft me vaer, 't zel nou mit ien veeg
lukken.

Oene. 'k Wou in die selfde tydt mijn darmen wel leegh
drucken.

Fijtje. Kom schuyl jy in de wieg, ons kint is byme snaer;

En Oene weet 'et niet, dies isser gien gevaer.

Drie Mossen en drie Vincken,

Drie Mossen en drie Vincken,

Waeren vroegh op van slenterdomden dom diederle-
deynen,

Die waren vroegh opgestaen:
Drie uurtjes voor den dage,
Drie uurtjes voor den dage,
Te Gorcum op den slenterdomden dom diederledeynen
Te Gorcum soudenze gaen.
Toen zy te Gorcum quamen,
Toen zy te Gorcum quamen,
Te Gorcum op de slenterdomden dom diederledeynen
En te Gorcum op den dijk:
Toen braecken al de Eyeren,
Toen braecken al de Eyeren,
De boter viel in de slenterdomden dom diederledeynen
En de Boter viel in 't slijk.
Och plompert, zeyse plompert,
Och plompert, zeyse plompert,
Loopt' huys en haelt ien slenterdomden dom diederle-
deynen,
Loopt na huys en haelt ien haek:
Laet ons de Botter viffe,
Laet ons de Botter viffe,
Eer datze noch van slenterdomden dom diederledeynen
Eer datze ter gronde gaet.
't Is me niet om de Botter,
't Is me niet om de Botter,
Maer 't is om de slenterdomden dom diederledeynen,
Maer 't is me om de doeck.
Ick sneeze gister-avont,
Ick sneeze gister-avont,
Van Plomperts beste slenterdomden dom diederledey-
nen,
Van me Plomperts beste Broeck.
Hebje van myn beste,
Hebje van myn beste,
Ja van me beste slenterdomden dom diederledeynen,
Een Botterdoeck gemaekt?
Wie isser van zen leven,
Wie isser van zen leven,

Wie isser van slenterdomden dom diederledeynen,
Aen zoo vuylen Hoer eraekt?
Het me Kijnt ien hoese ekrijgt? is het galletje over
eloopen?
Je zelt ien duyten an razijntes, mit ien wittebroots koekje
koopen.
Och, och, me Schaepje och, ick bin mit jou belaeen,
Je zelt mitje Memmetje tot je Babbactje gaen,

Oene, Fijtje, Ritzaerd.

Wel Fytje wat is hier? dus in de nacht te singen?
Fijtje. 't Kijnt stelt de pijpje vaer, 't sou schier uyt de wieg
springen.

Oene. Sus, sus, jou stoute boef, legt stil jou arge gast.
Je moet haest in de Broeck, me dunckt datje de wieg
ontwaft:

Dan zel ickse School besteën by Miestre Floor de
vreemdert,

Liert dan, e, n, tuttelende, b, a, b, o, in 't groot-eemdert.

Fijtje. Nou kijkje Taet iens an so krijgt hy licht ien duyten
uyt zen tas.

Oene. Hy lijckme aers noch aers of hy uyt mijn aensicht
esneen was.

Fijtje. Myn Kijntje het epist, ey haelt ien droge luyer.

Oene. De jonge wil Mammen, geef hem je volste uyer,
Ick loop na binnen toe.

Ritz. Men brant hier hoorenen: ick kies het haeze par.

Fijtje. Ick volghme Ritzaerd nae.

Ritz. Verchuylen we hier wat.

Oene, Ritzaerd, Fijtje.

Sta Ritzaerd, stae, waer wilje mit Fijtje loopen?

Hou stal, of ick selje levendigh het vel of stroopen,

Al wasserSinjeur Roggestart, en Juffrou Konkel pyps by

Ritz. Ik heb gien noot van hangen, suyker steelen is re
soete dievery.

Oene. 'k Duwje wel datelik mit ien mes inje rubben.

- 'k Zweer byme tuyreluyr dat ick je stracx sel lubben.
 Ick raeje kom weerom, ier ick 'er mier op vloeck.
- Fijtje.* Dat loof ick wel, je bint ien dubbelde kater, je
 vyft door 't hemt in de broeck.
- Oene.* 'k Zeg datje Fytje weergeeft, of de Duyvel fel de
 kaers houwen.
- Fijtje.* Her uyt kapftok, de mantel is van huys, je gaet
 de stoel voor je naers klouwen.
- Oene.* Ick fel morgen nae den Dam gaen, en soeken na
 Prokreur Boom
- Fijtje.* Ick felje na blaesen, en na piffen, dan hebje veur
 wynt, en veur stroom.
- Oene.* Wat of de Meer wel mient, of mientse dat ick
 mal bin?
- Fijtje.* Je bint ien man als ien paerdeviijgh, daer is gien
 gal in.
- Oene.* Ier dateen uurten eind' is, sel ick schicken dat ick
 van 'er hoor.
- Fijtje.* Doet soo, schikt alle ding op sijn stee, de pis spot
 op 't trefoor.
- Oene.* Had ick me kortelas, en waer ik dan in 't Harnas,
 Ik souze na 't gat veteren, as ien twiede Olifarnas.
 Ik trots Graef Olykoeck, ien man as aere anderhalf.
 Laet kome wie dat wil, al wast de Geuse Duyvel Duk-
 dalf.
- Ik bin ien man as ien Kammeel, ja ien man as ien
 Drommedarus.
- Ritz.* Je bint ien man alliens as ien *spiritus familiarus*.
- Oene.* 'k Zel alle gaten doorsnoffelen, en soeken na de guyt
- Ritz.* Die zen neus in alle gaten wil steken, haelt s'er dik-
 wils bestruyft uyt.
- Oene.* Zou ick Fytje soo quyt wesen? dat soumen al mijn
 leven moeyen:
- Zy is noch soo jong, datm'er de ooren van 't hooft
 snee, se souwen 'er van self weer an groeyen.
- Daer by hetse ien gehoorsame mont, die as se maer
 lacht om ien truise luis.

Van 't iene Oor tot 'et aer loopt, en komt van self weer
t' huis.

Haer rontom kakelbont en pimpelpaerze wangen,
Zoumen in 't Gasthuis voor tinne pispotten aen de bed-
steen te pronk hangen.

Op 'er kammoesde lipjes, en op 'er neusjes van de self-
de kleur.

Leestme de Story van Orffel en Valentyn en van Blan-
cessleur.

Veur haer veurhoofst, mit mier as duisent Fransche ploien
Sietme 't beleg van Oostende, ende vermaerde struxzy
van Troyen.

Maer dat's al even veul, hier dient nou zoo veel spre-
kens niet.

Fijze. Binje zot Styn! steek jou neers van 't bed, soo be-
kladje de dekens niet.

Oene. Dat hier ien Heyen was, 'k liet iens inme handt
kyken.

Riz. Nou dient gelegentheyt om Oenen uyt te strijcken.

Oene. Wel hoe, is 't hier al deeg? seg op wie hoor ik daer?

Riz. De Duyvels-miester zelf, of anders Toovenaar.

Oene. Zoo wou ik wel datje me wat raet gaf, Monsieur
Duyvels-miester;

Want myn Wyf is op de bien mit ien Venus-Priester.

Waer deur dat ik 'er gun, tot straf van 't onwaerde feyt,

Datse, affe sterft, blint van de Aerde scheyt.

Riz. Het is ien kleinigheid ien aer by 't Wyf te laten,

De geen die fullix doet, doet werck van karitaten.

Oene. Hoe werk van karitaten? dat luyt myn al te schalck.

Had ik Dibberich etrouit in de blaauwestiene blaesbalk

Ik had beter edaen, of Lobberigh mit de Mammen,

Of Woutertje Lammerts, oft Lammertje Lammers in
de Lammen,

Naest lamme Lammert Lammertsz. in de lamme
Lammere-straet,

Dicht by de Lammere-kooy, daer 't lamme Lam in
lamme Lammert Lammertsz. gevel staet:

Och Oene seyde die, laet my allien op jou liefde hopen,
Of anders zelve my de pekel sien ontlopen,
Wel hoelen spreekje niet; of en voelje gien minne-vuer?
Ja, ja, sey ik, loop kaeken by daeg, de keerffe binne duer.
Zie, zeyze, waije doet, ick bin de Pee van Juffrou
Krotten,

Allernaest de drie verkierde Spaansleere Mostert-potten
Daerom beraetje wel en wilmc oock te woort staen;
Want ick bin soo verbranst hiet, je sout wel ien Ey in-
me poort braen:

Daer by doetme 't hooft soo besukt zier, dat ick 'et je
niet half kan segge.

Doetje hooft zier, sey ick, mijn naers doet zier, wil-
lewe de sieke by men kaer legge?

En Tanneken Boterams maekten ik lest so dartel warm
Dat de liefde uyt haer blaes schoot achter in haer kat-
tel-darm:

Maerze was soo morsig dat diese de borsten wou raken
Tasteze met ien pol-lepel, om dat hy sijn handen niet
vuil zou maken:

Maerze had 'er ien deugt by, want se bleef soo op 'er re-
ligie staen,

Datse altemers wel sey, ier ick van me geloof wou gaen
Of ier ick op het pad van de verdoemenis wou dwalen
'k Had liever datme de duiker van stonden an quam ha-
len.

Zoo binje, zey ick, ien stantvastige Meydt:

Dat deynk ick wel, zeyze, men moet al veel doen om
zijn Zaligheyt.

Ritz. Zwijs, zwijs, al lang enoegh, want datje me
verstoorde.

Oene. 'k Heb veel liever datje in me sekreet valt as in me
woorden.

Ritz. Ick raeje datje zwijgt, en gaet ook flux van hier
Maer sooje hulp begeert komt over ien quartier,
Ick zelve hulpsaem zijn.

Oene. Heb jy 't soo veur enomen? Ick

Ick binner mee te vreen om flusjes weer te komen,
Om dan ter reeg te sien hoe dat myn saek voort gaet.

Fijze. Gaet treuzelaer (gort gunt datje de moort slaet)

Ritz. Nou gaet het na myn zin.

Fijze. Ick bin mit 't stiek belade.

Ritz. Ick selme gaen verklien in Tovenalers gewaede,

En schuylen 't aengesicht in een bemorste grijns,

Zoo heeft de Toverkunst by 't volck al vry wat schijns.

Fijze. Ey mackje dan geriet.

Ritz. Ick sel op alles letten.

Fijze. 'k Zweer dat ick Oenes hoeft met hoorens sel beset-
setten.

Die gorten-teller, die henne-taster, die treuzelaer,
Hy doet hem op as Delfs Engels, en 't is noch qualijck
peuzelaer.

Kom ik hem altemet ien reis om ien goet woort smeken
Wat het hy te doen? hy hout sijn mont en laet sijn
poort spreken.

Zeg ick, liefste, jy weet wel dat ik sulcke vlagen haet,

Dan staet hy en grijnst as de duyvel tegen de dageraet.

Toen hy ien vryer was, toen was hy ien aer quant, dat
hy oock self niet zel ontkennen.

Want as hy uytging, soo seyde sijn vaer, ky eren ick
laet myn haen uyt, elck bewaertzen hennen.

Daer ick hem oock te liever om had, want ick docht as
ick hem kreeg, dat ick dan wat waerts had,

En nou ick hem heb, is hy soo droogh, ja soo droogh,
as Sinteniklaers aers-gat.

'k Weet gien onderscheyt, tusschen hem, en Jochem
vander Poelen.

't Is sulken houelik, men zou hem ien gat in 't Lijf pif-
sen en hy sou 'et niet voelen.

Kon ik hem wijs maken dat hy sieck was, ick ging na
Parscellen in de Bonte want,

Dat's ien Docter die mijn dienstig sou wesen, die help-
ter mier van kant

As de beul van Haerlem ja as de wreetsle der tierannen,
Daer-

Daerom is 't wonder, datse hem niet buyten de vryheit
van Amsterdā en bannen:

Maer de Aensprekers en Gravemakers souwen 'er veur
loopen, dat 's buyten alle vermoen:

Want dat hy uyt ebannen was, soo had dat volck niet
veul te doen.

Wel ben ik gek, dat ik hier mit ik en weet niet wie praet
Ick mach heen gaen, want men dunk dat de klock daer
rwie slaet.

Oms.

Dat gaet nae de Duyvels-miefter al souwer ien kint
of komen.

Al was 't de Duyvel self, ick souw 'er niet voor schroo-
men.

'k Heb wel ier (in myn slaep) ien roof uyt de hel ebrogt.
Oelemementen wat heb ick daer al vreemde dingen
besocht.

Wat swierden 'er al bonte Vliegers! wat al Gravinne
doeken!

Wat al Fullepe mantels! wat al Fluwiele broeken!

Hier was Jan Alleman: daer Gerrit Aldewerelt: gins
Ellekien:

Hier heb ik Labbekak: en daer Verneemal esien.

De rappige Fransjes waren 'er aen Kontermans staert
eregen,

Daer 'er de Duivel, als hy druckte, ien of scheurde om
de pars mee te vegen.

De gelfuchtige Woekenaers wel ier tot de ooren toe
in 't bont,

Worden 'er esmolte gout door een zulf're trechter ego-
ten in 'er mont.

d'Advocaten en Procureurs, van jongs op ebrocht tot
liegen,

Hebben 'er elk ien ring deur de tong, om datse de Dui-
vels niet felle bedriegen.

De Backers die 't broot veel lichter maekten as den eys,
Wer-

Worden'er 't wicht met hiete tangen enepen uyt haer
 vleys.
 De kreupele Snyers, die 't laeken deur 't oogh van de
 schaer rocken,
 Worden'er tot straf, deur 't oogh van ien gloeyende
 schaer etrocken.
 De Kox, die katten en honden voor hasen en konijnen
 verkoopen, worden'er estroopt,
 En aen 't spit esteken, en met Heyntje-mans peckstock
 bedroopt.
 De Kaffiers, die d'eerbaerheyt van haer Miesters kas
 verkrachten.
 Tellen'er nagten dag niet as vyerige stikken van agten.
 De Meulenaers die't kooren uit vreemde sacken hebben
 ehaelt,
 Worden'er op een Grut-meulen, soo sijn als tarwe-
 meel emael.
 De Glasemakers, die vijf duym voor ien voet schrijven,
 dat ik selfs heb bevonden,
 Worden'er deur ien loodwijn, zoo dun as ien ael en
 zoo lang as ien pick ewonden.
 De Waerden, die de kannen niet te deeg vol tappen,
 en het bier
 Met water mengen, worden'er ekookt op ien onzicht-
 baer vier:
 Want datse 't vier sagen, sey de Duyvel, ze souwen't,
 as jo zelf wel kan gissen,
 Met water uit hosen of ten minsten uit pissen.
 Zoo binse het ewent met water om te gaen.
 De Notarissen, en Secretarissen, die sulke woorden
 schrijven diese selfs qualyk verstaen:
 Gelijk: *non numerate pecunie, alternatijf, directelyk, indi-*
rectelyk, prolongeren, exheridatie, predictabel, arbi-
trateurs, donatie causa mortis en inter vivos, ick
 ken 't niet half uit spreken,
 Die zag ik'er met zegel-gaeren en inktkokers gieselen,
 en mit pennen en pennemessen deur de huidt ste-
 ken,

En

En mit esmolte Lack, en hiet Zandt bedruypen. Ick
docht,

Dat is veur dat j'er soo veul mit jou quaet Duits, en
vals Latijn in 't lyen hebt ebrocht.

*Wy geleerde komparanten, riepen se, protesteren voor ons
en onse legitime geprocreerde descendenten, ja estimeren
ons gefilipendeert, en provoceren contra sulck een sam-
guirvolente sententie, omnes die aen ons dependeren, sub-
len voor ons de rato caveren, sub expresse renunciatio-
van de beneficien excussionis divisionis & ordinis, item
onse vrouwen autentiqua si quamulier, daerom gaet
u niet verabuseren, om onse liberteit te confiskeren.*

Ick verstaeye niet, sey de Duyvel, jy soud Duits spreken
soo waerje luy mit eeren.

Hoe lang selje me bruyen, riep er een uit den hoop, heb
ick soo veul quaet edaen?

Datje sulck Duyts, seid Lucefar, in jou schriften ge-
bruikte, men souje wel in Spanje verstaen.

De Docters en d'Aptekers en Barbiers, komen 'er mit
sulcke groote hoopen,

Dat de Duyvels dickwils vreesen datse de Hel noch of
selle loopen,

En vermoorden al wat'er is, tot in den diepsten kolck.
Want daer binne gien grooter beuls, noch gien mier
moordenaers in de Werelt as dat volck.

d'Aptekers worden 'er soo lang in ien Vijsel estamt dat
se beginnen te stinken;

Dan geeft men 't stof, met mensche miegh emengt, aen
de Doctoren te drinken.

De Barbiers worden 'er correctijft en 't bloet af etapt en
evlijmt.

De Pasquille-makers die van eerlijke luy hebben erijst
Worden 'er by de Labbekacken in ien brandende oven
esmeten:

En in 't midden van 't vier toonen se noch als Poëten,
Want se huylen en kryten so net op rijm dat 'er niet ien
silb aen scheelt.

De Pachters en Deurwaerders, welier van bloedzuy-
gers eteelt,
En de Solifiteurs, die 't vleys en 't bloedt van Weed-
wen en Wesen verslonden,
Worden 'er aen flenters escheurt van Lucifers honden.
De falieerde toonen 'er quitancies, maer ze waren van
pampier,
En dat is in de Hel, al eveliens, as Boffekruyt in 't vyer.
Daerom brogtse de Duyvel by de beurse-fnyder in 't kot
van de dieven.
De Quacksalvers quamen 'er met 'er besegelde Brieven,
Maer Lucifer sey: brengtse in 't verneys by de Moor-
denaers aen ien kant,
En laetse daer besoecken of 'er salf ook goet is veur de
helsche brant.
De Boekverkoopers die Bybels uythangen en are gieste-
lijke sinnen,
Al is 't dat 'er in 'er winkels, niet as bybels van twee-
vijftich bladen binnen;
En boeken van Reyntje de Vos, dat schalke dier,
Worden 'er allegaer, in Belsebuyx quartier,
Tot blanketsel emaeckt, want as de Duyvel ien Engel
wil lyken,
Zoo gaet hy hem mit 'er blanketsel, van sulke schyn-
heilige Boekverkoopers, bestryken.
Zoo dat 'er niet in de Hel is, of 'et komt de duyvel noch
te pas.
De Laken-verkoopers: die 't laken ien seste part langer
rekten as 'et was,
Worden 'er erekt, dat al watse aen 't Lyf hadden begon-
te tornen.
Wy zelleje, sei de duyvel, 't lake te rekke wel drauyt
kornen.
En se begonnen se mit kaerten, van nielden en spelden,
te rouwen, Se riepen; help! help! help!
Wees je maer te vreên, sey de duivel, ly je wat pyn, je
keyeren gaen weer in 't selp.

De Makelaers, die mit liegen en bedriegen an de kof-
raken,
Jadie 'er self tot Koopluy, en de Koopluy tot Make-
laers maken,
Worden 'er op fen Avekaets, en Prokereurs estraft:
Dan worden se 'er aen de Koopluy, haer falieerde mie-
sters eschaft,
Diefse, tot wraek, het vel van de leden stroopte;
En tot mier pyms, in ien bak vol pekeldoopte.
Ze vloekten, en knarsten op 'er tanden van ongedult.
Och! och! och! riepen se, dat je fallieert bint dat
je aygen schult;
Want ien Koopman, die hem van ien Makelaer laet
belesen,
Die wil spijt fen eygen self, ien Makelaer wesen.
Ik docht de Makelaers liegen 't niet, al kannese 't wel.
Van Schouten, van Diefleyers, en Luysevangens
grimmeldent in de Hel.
Het volck dat niet van goet doen oft van de Kerk mach
hooren spreken;
Sittender allegaer op hekels; en hooren 'er de duivel
de passy preken.
De Hooren-dragers die soo luy sijn dat 'er 't hiele Lant
van waeght,
Worden de hoorens op 't hockje van de Hel, dicht
aen 't hooft of eslegt:
Want se souwen aers niet wel deur de poort kunnen re-
ken:
En van de tacken, sag ik de duivels hechten tot moort-
priemen maken,
Endobbelsienen. Ick docht dit goddeloose zaedt,
Dient de duivel, soo wel nouwe doot binnen, als
toense leefde, tot allerhande quaet.
Toen kreeg ik honger. Beginje honger te krijgen? sey
de Duivel,
Soo sel ickje wel ien Advocaetaen 't spit rijgen, want
wy hebben aers gien suyvel:

Die elardeert is mit ien tien of en twintig Procureurs,
En bedropen hem mit 't vet van ien diel Solliciteurs,
Terwijl hy veur ien vyer van Deurwaerders wert ebra-
den,

Neen (seid ik) dat is Heyntjemans kost, daer meugje
jou self mee versaden.

Al wast dat ik ien Intpot, of ien Inktkoker had,
Die soo groot was als het Heydelbergse Wijnvat,
Daer negen hondert en 't seftich Amen wijn in kennen,
Daer driemael soo veel, ja viermael soo veel schrijf-
pennen,

As spieffen in 't Leger van den Overften Kluyt.

En dat elck soo groot was as de groote mast op 't Schip
van Sinte Reynuyt,

Daer de Stuerman sijn hut en de Kock sijn kombuys in
maekten,

Die soo hoogh was datse mette Marsaen den Hemel
raekten,

En dat ik dan een boek had so groot as de Spaense Zee
in 't ront,

Noch sou ik niet half kunnen schrijven, wat dat ick
in den Hel al vont.

Ritzaerd, Oene.

Wie daer? *Oene.* Goeden dagh speciael.

Ritz. Hier soo gien mier te snacken.

Of ick doeje broeck tot opje hiele sacken.

Oene. Bin jy de Toovenaer, om wie dat ik hier kom?

Ritz. Ik ga in 't naerst der nacht met Lucifer voor mom,

Op Belsebuykx banket, met sleep van swarte Saters,

En danffen op 't gelol van katten en van katers.

Oene. Wat binje dan voor ien?

Ritz. Ick woon onder dit gewelf.

Nachtmerry is me naem. Ick ben de Weerwolf self.

Oene. Wat kanje dan al doen. *Rit.* Ik kan de dunne winden

Trots't Noorts, en't Lapse volk, in leere sacken binden.

As ik me aengesicht met Duyvels dreck bekladt,

Ver-

Vervorm ick ien mieuw of in ien swarte kat.
Ick doese die 't me lust, al doet het yeder gruwen,
Pampier, en hayr, en lint, en stroe, en spelden spuwent,
Enturf, en kalck, en vlas: Ick kan, deur myn verstant,
De opgeschafte spys veranderen in zant,
Ja spijt Aecht sonder ziel: Ick ry aen alle oorden,
Op ien driebiende bok: ik heb, deur kracht van woorden,
den,

De Seun van gayle Aert, al dunckt het yeder vreemt,
Verandert in ien luys, en deed hem in het hemdt
En op het naekte lyf van Marry neetjes komen:
Die hy in sulck ien schyn haer maegdom het ontnomen
'k Heb ritze Angeniet doen kyken in ien Has,
Dat Hermen Filibaert haer rechte vryer was.
En duizent dingen meer. *Oene.* Asje alle ding zoo kun-
stig weet te kuipen,

Kanje dan wel deur 't oogh van ien naelt of deur 't gelyc
van ien klinkсноer kruipen?

Rit. Dat is me slechtste kunst, dat kan wel strax gescheen.
Oene. Kanje dan wel Brandewyn of Soetemelck tappent
uyt ien straet stien?

Ritz. Ick kan wel met ien stroo 't hooft vanje schouwvoren
snien.

Oene. Kanje dan wel, as ien Koolrijtster, op ien beuse
stock uyt de schoorsteen ryen?

Ritz. Ick heb noch gustre nacht evlogen as ien kray.

Oene. Kanje dan wel ien weeghluis doen klappen as ien
Papegay?

Ritz. Gien dingen bin soo vreemt of ik weetse te klaren.

Oene. Kanje dan wel in ien Ey-dop of in ien Mosselschelp
na Oost-Inje varen,

Met ien Zeyl van ien Spinweb, en sturen mit ien naelt
in plaets van ien roer?

Weetje wel datme wyf niet poortvast is, wel te ver-
staen ien Hoer?

Ritz. Sta ierst in deuze kryts, ik zel' er iens na lezen.

Ritz.

Ritzaert Oene in ien kryts van boffekruit, en begint
te Toveren.

ene. Twie schinkels mit ien klauw! wat pokken zel
dit wesen?

Drie hoorens mit ien koot! vyf kriecken mit ien kars!
Als de nikkers kramery, hy loopt mit Hintjemans Mars.
Hy preutelt binnens monts, ay hoor! hoe langer, hoe
rasser.

itz. He, sa vo been marketroy, kom poes me de krasser.
Okzius, Kokzius, Nokzius, Bokzius,
Homenus, Domenus, Bomenus, Romenus,
Arius, Darius, Blarius, Larius.

Voort waer wort beftiert door't loopen der Planeten.
me. Voorfeker het deuze man 't Latyn mit pol-lepels
egeten.

itz. Inquam hoenat, rekoolant? katan, extra, struif alibol.
me. Ho, ho, ~~ho~~sterje van struifseik drukje wel ien bali vol.

itz. Belzibuk, Lucifer, Pol-lepel, Schuimspaen, komt
alles in perzibel.

me. Daer leeft hy 't Duyvels Paternoster uyt Heyntje-
mans bybel.

itz. Firlamentis, Savynentis, Schoeschentis, Lagardesfroy.
me. Die term is craept uyt Sinte Pieters pals-rok uit de
darde ploy.

itz. Ryft onderaerds gespuys, en laet op aerde je luymen
fien.

me. By me zieter na, hy het de Droes betovert mit ien
pruimeftien.

itz. Oliman, Soliman, Foliman, Boliman,
Alus, Falus, Malus, Salus.

me. Mikkeran, Likkeran, Wikkeran, Nikkeran.

me. Hy praet van de Nikker, soufijn Moer wel van
huis wesen?

itz. Rept van gien Moer, of je meugt wel voor de
Nikker vresen.

me. Dat liege Latyn was, hy was na myn verstant,
De aller-galicste Doctoer in 't hiele landt.

Ritz. Waer blijft de Droes van Delft?

Oene. Dat komt seker schrande.

De duyvel van Delft, is dat niet ien eboren Hollander?

Ritz. Wat segge daer jou guyt?

Oene. Ik vragge na me vrouw.

Ritz. Na dat ik hier bevyn soo iffe je hiel trou:

Maer om het recht bescheyt, so mackter ierst jou wick
of,

Om over ien klein uur te gaen op 't Zuyer kerk-hof

Daer selje dicht aen 't dack ien diepe horn sien,

En in die selfde Horn, is ien besworen sien,

Die jou (as je se draegt) in 't wesen sel verwormen:

Van dieje nacht Kasteel by wijle komt bestormen:

Siet dan of Fijje jou, of Ritzaerd heeft bemint.

Oene. Hoe kom ik by de horn, dat dient wel ierst varfien

Ritz. Op 't Zuyer kerck-hof, daer bin vyf ouwe zarkien

Die eertydts bin ebracht uit Ryk van Denemarken:

Elck mit ien grafgedicht, daer ien Hoogduyts Poetien

Wel sevendallef jaer sijn herffens op versleet,

Die moetje nae malkaer eerbiedelyken lesen,

Dan selje in ien mand die daer geriet sel wesen,

Al prevelende treen, en spreken dit rondeel:

Griza, Lambatiza, Schoenmiza, Koekernotes, Koekernotes

So draen is die spreuk niet aen menkaer eschakelt:

Ofje word met de mand tot aen het dack etakelt.

Oene. Schoon datme Docter Faustus wel ier groot wick

der sagh,

So is hy by jou niet mier as ien veeft by ien donderblik

Ritz. Kom smeerje mit dit gruys, ewyt door myn Sermoen

Zo krijgje inder yl ien swarte duyvels Trony;

Want, sonder die gedaent, is alje doen onwis.

Oene. 'k Wou wel datje zey waer van dat 'et emackt is

Ritz. In 't lest van 't veur-jaer, heb ick in 'et ierst van 't

nae-jaer gaen soeken,

Ien hiel half loot Kout-warmis, ekleinst deur nae

droog-doeken:

Ien versche Pekelharing, ien soute stokvis,

Ien jonge Ouwevaer, as 'er gien in 't hock is:
Dit heb ik de nacht mit reufel van Koorstengen,
Mit 't dreunen van ien veeft, en podde-wol gaen men-
gen.

Toen nam ik tot behulp de Lever van ien Pijl,
De Nieren van ien zark, de Longen van ien Bijl,
't Zap van ien Waterpot, ebruykt van Juffrou flakpoel:
't Hooft van ien ronde klos, en 't merrig uit ien Kak-
stoel:

Die heb ik mit men kaar in ien Mortier van glas,
Mit iene Apeftaert, ehaelt uyt 't Hels moeras,
Tot pollever eftamt, mit 't niervet van ien netel,
Toen heb ik 'et ekookt in ien pampiere ketel,
Over ien vuur van Ys.

Oene. Kom smeertet 'er maer an.

Ritz. Nou ikje aensicht ftrijk,

Wordje de Duyvel zelf in alle ding gelijk.

Oene. Sooje kunft goet is zel ikje iens te bier noon in de
Berg van weelden.

Ritz. Mit goe luy is goet doen (zey de Kofter) en hy ont-
kleeden de beelden.

't Is tyt voor jou te gaen, de Droes toont hem aers gram.

Oene. Dat is ien kleynigheyt, ik wou wel dat hy quam.

Ritz. Wel binjer op beluft, hy zelje zelf bejegenen.

Oene. Ja alle ding is meugelijck, maer 't wil gien geld re-
genen,

Ritz. He, ho, onfikox Kalandarina, ho, bonfibox, malandarina
Ronjifox,

Komt flux uyt 't Vagevier mit jou beroefte pieck.

Oene. As de duivel sterft, zel de Nikker komen, maer hy is
noch niet iens siek.

Ritz. In dit blat moet ik 't zien, waer dat ikze zel vinnen

Oene. Sie achter in mijn Allemanak, hoe veul dagen dat 'er
in ien Maendt binnen.

Ritz. Me dunkt het hels gebroet dat moet noch veer van
hier zijn.

Oene. Ick denk datze allegaer in Nobes kroeg te bier zijn.

Ritzaerd steekt het Boskruyt aen.

Hier komt de Duyvel zelf vol yffelyke sikkers.

Oene. Odoet! de Duyvel komt mit hondert duisent Nikkers,

Ritz. Ik zel hem vervolgen om te sien hoe veer dat hy zyn vaert het;

Want hy loopt as ien Hondt, die ien Kneppel an zyn staert het.

Jeuriaen, Foppe.

Ryft uit de slaep, den dag die naekt, waekt op met vlyt,
Neemt waer den tydt, vier uuren het de klok,

Foppe. Is logenachtige Lysbet deur de Solder evallen, en het z'er niet zier edaen?

Hoe pokken kan dat wese, dat kan ik me niet verstaen?

Jeuriaen. Doetje dat sulck ien wonder? *Foppe.* Wel jae 't.

Jeuriaen. Wil ik je wat seggen?

Daer ien Labbekak zel vallen, daer komt de duivel ierst ien kusse leggen.

Want ien Labbekak kan hem niet ontgaen as je self wel weet.

En soo lang as ze hier leeft doetse Jan Alleman leet,
En die leet geschiet, wil't dikwils met wreken betalen;
Dan het de Duyvel actie om de Labbekak en de wrecker te halen.

Dat's ien dubbelt vetje, dan is 't Kermis in de Hel.

Odaer ien Labbekak in de buurt woont, dat komt de Duyvel soo wel;

Hy behoeft nergens voor te sorgen, ze kan de helse Acker self wel ploegen.

Fop. Kom gaen we om ien soopje, in ien van deuse kroegen

Oene, Ritzaerd.

Ier ik op't Kerkhof gae, moet ik me mit Monsieur likpotje salven:

Ammerael Generael van alle roodneusen, en nuchtere kalven:

Veld

Veldmaerschalk van Loorgieters, van Leydeckers, van
 Pelffers, van Wevers en Schreurs:
 Sergiant Majeur van Timmerluy, van Metselaers, van
 Smits en aere Kittebreurs:
 Geweldige Provooft van Robijnen, van Diamanten,
 van Korbonkelen, en etterige puyften:
 Colonel van Schiatika, van Podegra, van Chiragra, van
 schuddende hoofden, en bevende vuyften:
 Euverman van 't Turf dragers, van 't Bier dragers, van
 't Waeg dragers, en 't Kooren dragers convent:
 Secretaris van 't Wagenaers, van 't Schuytevoers, van
 't Slepers, en Kruyers Parlement:
 Bybelen Catechismus van Diesleyers, van Brille-kra-
 mers, van Dobbelaers en Zangers:
 Eenige Leer en Troost van Quacksalvers, van Schoor-
 stienveggers, van Beerstekers en Rottevangers:
 O Ferheer! o Luyterse Sendbrief, na de Confessie van
 Augsborg!
 O Lubik! o Rostik! o Bruynswyk! o Bredael! o Rot-
 terdam! o gatje vol! o hertje zonder zog!
 Poortier en Kamerlingh van soo veel Vrouwen 'er sloo-
 ten!
 O Goud en Zilver-smit, die de Waerdinneu haer Rin-
 gen en Sleutelreexen doet vergrooten!
 O Seun van Bytebier, die hy by dronke Styn had!
 Van Pater Kittebreur edoopt in 't Heydelbergfche wyn-
 vat:
 Daer Sinjeur Packebier hem as je Peet vertoonden!
 Die jou soo rykelyk tot Pillegelt beloonden:
 Mit Zalm, mit Raf, mit Rekelingh, mit Krabben, mit
 Garnalen, en mit kruidige Worst.
 Mit Cappers, mit Olyven, mit Anffioves, mit Kaveljaar
 al kost voor ien zwelgsieke Borst;
 Leef hondert duysent jaer, ja twee hondert duysent jaer,
 natgierige keele Trooster.
 O Munnik! o Knunnik! o Pater! o Mater! van Sinte
 Bacchus Klooster.

Dat smaektme, dat raektme, niet ien droppel zal me ontgaen.

Mijn buick staet so espannen, men sou'er ien Oliphant op doodt-slaen.

Hier is de iene Zarck, laet sien hoe luyd het schrifte?

Hy leest. Hier onder dese Zark, leys Geraert vander Scharen.

Hy sturrif veur den Noen, om't middagmael te sparen.

Hy spreekt. Ik sel soo gierig niet wesen, want as ik van de werelt mien te scheyen,

Zoo sel ick me zoo dick eten, datse me na de doot-kist moeten leyen.

Hier is de tweede Zarck.

Hy leest. Root eyn mool, wie onder dese steyn licht begraven.

Den woorden Parheer, Gim Kloozen van Berrebeek,

Die hem zoo vookmoels met Koldefchool plach te loven,

Van het edel Koldefchool, was al zijn gepreek.

Hy is te Etdorp in't Koldefchools huys geboren,

Door het Koldefchool heeft hy zyn leven verloren,

Het Koldefchool hem ook in zynen beynen quam,

Door het Koldefchool kreeg hy ook dat Podegram,

Koldefchool! Koldefchool! dat was zijn leste woort

Door met stapten hy zoo zolig in's Hemmels Poort,

Nu light hy begraven onder dees blauwe steyn,

En hy zou noch zoo goren een Koldefchool zyn.

Koldefchool! Koldefchool! was altyt zyn verhoor,

Nou is hy in's hemels sool on vret'er das eenwige Koldefchool.

Hy spr. Komt hier, te Amsterdam, zulkien Ferheer ient te staen.

Zoo zel ik alle daegh, as hy van Koldefchool wil preken, inde Kerck gaen,

Hier is de derde Zark.

Hy leest. Nikarianus Ponds,

Leyd onder dese Sarchen.

Hy leefden as ien Hondt,

En sturrif as ien Varken.

Hy spr. Hy het edocht, 't is eerlijker as ien Varken, dan as ien Hont te sterven.

Want sterf ik as ien Hond, zo zel ik de kuyp niet kunnen verwerven,

Hier is de vierde Zark.

ly leeft. Hier onder l-yt myn Wyf Margriet,
Of ik'er voor bidden wil, dat weet ik niet,
Isze in den Hemel? zoo begeerte niet:
Isze in de Hel? zoo helpt het niet.
Is zy dan in 't Vagevuur,
Zy wext'er dan zoo lang ewaegt,
Asze my, wel ier
In de Werelt het eplaegt.

ly spr. Dit zel voorzeker die Griet wezen, daer
't Spreekwoort af zeit:

De beste Griet diemen vant,
Dat wasze die de Duyvel op 't kussen bant.

Hier is de vyfde Zark.

ly leeft. Hier onder leyt ien dreyer,
Zen leven gien freyer
Zouje kunnen vinden;
Want hy drayde mit alle winden.

lyne spr. Die dreyer heeft de Wisselaer eslagt, die van geloof verwisselende op 't ent van zyn leven;

Maer't was gien wonder, want hy had al zoo veel wissel mit zyn geloof as mit het gelt edreven,

Nou klim ik in de mand, laet zien hoe is 't rondeel?

Oriza, Lambatiza, Koekernotes: Koekernoteel.

lyz. 't Is tyd ten mier as tyd om Oene zoo te talien,

Dat hy in aller yl kan raken an de schalien.

Hy is'er al. Dat's vast. Ik tree weer an ien zy.

Foppe. Hier Juriaen hier, akkermient we binnen in de ly.

Juriaen. Wat is'er dan te doen?

Foppe. Ik ben in duizent vreezen.

Zo het gien spook en is, zoo zellent dieven wezen.

Juriaen. Ik zie hier niet ien mensch, het is hier al in stilt.

Foppe. Zieje daer gien gezwier voor 't glas van't Vissers-Gildt?

Juriaen. Ik zie ien groote mand, zo ik maer regt kan turen.

Foppe. 'k Zeg dat 't de Duyvel is, of iemand van zen bur
Jurjaen. Ik laet de mand om laeg, en sel het zelf befien.
Foppe. Loop Jurjaen loop, loop! ay loop, 't is tijd vo
ons te vlien.

Oene. Wel hey wat zie ik hier, wat komt me hier te vore
Hoe! alreets heb ik zelf mijn eygen zelf verlooren.
Dat 's gang, ik streef 'er heen, 'k zweer dat ik 'er hebb
zel.

Ruz. Je vind geveynsde deugt in't looze Vosse vel.

Fijtje Speldewerke.

De Dochter tegen de Moeder sprak;
Zyn hert is as ien Turf,
Want hy en kan me niet Fymelen,
Fymele, Fymele, Fymelen,
Al was 't ook dat ik sturf.

Bakt hem dan ien struyf van Ayeren,
En schenkt hem dan de wijn,
En kan hye dan niet Fymelen,
Fymele, Fymele, Fymelen,
Zoo moet hy ien hoetelaer zijn.

Oene, Fijtje.

Nou dat ik sien draeg, laet ik violen treuren.

Fijtje. Holla! daer is me man, ik moet wat anders neur
Al eermen komt ter eeren, ziet!

Zoo moet me veule lyden.

Joseph die leet zoo veul verdriet,
Eer hy quam tot verblyden.

Oene. Wel hey wat hoor ik daer! myn ooren bin vol gal
Hoo, hoo. 't is Fytje, se singt ien Meniste Salm.

Baselasmanus vollemecy met hondert duysent kusjes
Myner Liede, vraegt uwer Liede, of uwer Liede
mynen Liede noch soo verliest bint as flusjes?

Myn suykerde struyfmont! myn pypknielde ryssen
Jou montje is ekonst met naerse van Kandy;

Daer mier, ja twiemael mier as duysent Koningen
snacken.

Ik loof niet of de Byen komen heunig op je lipjes kak-
ken.

Fijtje. Ik flae ien gat in den Hemel! dus op sen Italiaens?
Het bientjen achter uyt? soo doen de Kortesaens.

Ja wel je bint ien Giest! maer 't is ien gaef, moetje we-
ten,

Die alle menschen niet egeven is, bockende-bry mit
vorken te eeten.

Oene. Wat dunkje van me fulpe baert, en van me Zijtsa-
tijne bakhuys?

Fijtje. Men hoort 'et uyt te schilderen en spykerent op de
hoek van ien kakhuis.

Oene. Asje me verweende broek besiet, wordje dan niet
hiel amereus?

Fijtje. Bure kyk uyt, de stok het ien huyk op, 't Varken
het sijn Fluwiël op sen neus.

Oene. Wat dunkje van me woorden, al luyense niet ver-
metel?

Fijtje. Hiel weyts, dubbel ontdieft, brie dingen, twie
schollen in ien ketel.

Oene. Hoe pastme dit wammes? trouwen ik bin noch half
en half sieck.

Fijtje. Het pastje, aers noch aers, as ien ay op ien piek.

Oene. Wat dunkje van me gang, mach ik de ratste niet wel
passeeren?

Fijtje. Ik loof niet of je moetje met 'et swiet van de Stads
Metseleers smeeren.

Oene. Kom soenme toch ien reys, soo betaelje jou ouwe
schuld.

Fijtje. Het de Vryer hunger? naerse met eek dat is goe sult.

Oene. Voelt iens hoeme pols jaegt, en hoe de sole van
me schoenen branden.

Fijtje. Jemeny kyeren, wat ien ding is mostert: se bijten
het gien tanden.

Oene. Och *Fijtje*, wanneer selje me verlosse van me pijn?

Fijtje. Weesje maerte vreên, soo dra as al jou vingers
evelangh zyn.

Oene. Zel ik mit me tong, je quaftige hertje niet iens door fippen.

Fijtje. Je zelt op fevendalf Verken na, bezye de Zog fitten Maer wat fouje mit me doen, seg, je mallen bloed?

Oene. Ik zouwje inje hooft byten, gelijk de Haen de Hen doet.

Fijtje. Hebje jou mont al efpoelt, zegt ongefchikte fammelaer?

Oene. Je bint me voefterknijn, en ick jou zulverhare rammelaer.

Waerom binje dan verfteurt?

Fijtje. Mijn dunkt dat 'et mit jou altijd eve groen is.

Oene. Heb ick quaet in 't zin, zoo moet ik niet kommen daer veul te doen is:

Ja heb ik 'er arg in, ik wil 'er ik weet niet wat op vloeken.

Fijtje. Jy hebt 'er gien arg in, jy flagt Jan plomp, die at ttruyf voor pannekoeken.

Oene. Och Fijtje datje me fmert en overgroote noot wift. Je zoud zeggen: Ritzaerd, ick ben de spyker van je dootkift.

Fijtje. Voort Ritzaerd, voort van hier, al lang enoch ftaen snappen.

Oene. Wordje quaet? zoo zelikje mit ien mont veurje bakkus lappen.

Fijtje. Dat meugje jou hoere doen, ik bin te eerlyken vrou Dat ik me Oene 't hooft mit hoorens kroonen zou.

Kornt hier mijn echte man, want Ritzaerd dingt na me kuysheyt.

Oene. 'ik Wil ien fchellem wezen, 't is de herberg daer de deugt altijdt t'huys leyt.

Ritzaerd, Oene.

Wel, hoe wie vind ik hier? hy lykt me op ien draed.

Wie pokken of 'er is? by gort ik weet gien raet.

Of zien myn oogen mis, die nochtans noyt en miffen!

Oene. Dat zouwer wel duyzent seggen, wel te verftaen as 'et maer wiffen.

Ritz.

Ritz. Ick bin in groot gevaer, en twijffel wie't mag zyn.
Die hem zoo stout vertoont in zoo gelijken schyn.

Jou Moer plagt die wel ier tot onzent te verkieren?

Oene. Myn Moer die was zoo droog, als Klaesjen in de pieren.

Maer myn Vaer het in zen jeugt wel op zyn Vlielandts equeest;

Daerom twijffel ik niet of hy het wel by je Moer eweeft

Ritz. Je bint dan wie je bin, ik zel me degen halen.

Oene. Ik leg de stien hier neer, hier valt nou niet te dralen.

Fijtje, Oene.

Och Oene, benje hier, myn uytverkoore Lief,
Ritzaerd het hier eweeft, die overritze dief,
En wou met al zyn kracht, al zeyden ik loop hutselen.
En stiet hem van me lyf, myn eerbaerheyt ontfutselen.

Oene. Voort kryg me kortelas, zo raekt hy op de rug.

Fytje. Wel wachtme hier zo lang myn voeten syn al vlug.

Ritzaerd, Oene.

Waer is de Tovenauer? hier bin ik mitme degen.
Kom nu vry voor den dag, 'k zelje de bek gaen vegen.

Oene. Wel Ritzaerd, wel hoe dus? wat doe je mit 't rapier?

Ritz. Hoe Oene vind ik jou?

Oene. Wel ja, wie zoekje hier?

Ritz. Ik soek myn eigen zelf, die ik hier strak zag kuyeren

Zoo ik hem krygen kan, zoo raekt hy in de luyeren.

Oene. Jy had wat aers in 't zin, jy quamt hier by myn wyf.

En zeyde elken reys: jy bint me tyd-verdryf,

Myn Botterdoos, je bint ien Meysje dat zoo zoet ziet.

Ja zeker, 'k wouje wel ien reisje, maer ick moet niet.

Ritz. 't Is wonder dat jou hoeft noch niet esmeten is.

Oene. Zoo geef ik jen taft mit ien looze mou, daer gien arm in vergeten is.

Ritz. Zooje niet zwygen wil, zoo ty ik strax an 't smyten.

Oene. Praetje wat, de honden die 't luyfte blaffen die weten van gien byten.

Ritz.

Ritz. Ick zweerje by myn kracht.

Oene. Ick loofje wel, het is gien zottekal.

Zouje de Papegay niet wel of schieten mit ien pamp
re Rotteval?

Want jou Vaer het al Constapel eweest in't belegh v
Sloten,

Daer de Hertogh van Pierlapon mit ien schabel de
sijn bil is eschooten,

Toen Piet Jaep Joosten, Kees Jan Krijnen, in de karre
melx sack,

Mit ien verffe Pekelharing, mors het hert of stak.

Ritz. Wie mienje dat ick bin?

Oene. De Breur van Nikodemus,

Zeuns Zeun van Paus Jut, over Oud-Ooms Oud-Oom
van Polephemus.

Ritz. Hoe scherewemeker? wel dat komt seker soet.

Pas opme handen Guyt, as ikje weer ontmoet;

Maer nou zel ick de schelm iens na sijn gat gaen rijden.

Oene. Ik raep de stien weer op, so kom ik niet in 't lijen

Fijtje, Oene.

Ik sie geen kortelas, noch ik vien gien rapier,

Ik soek dan waer ik soek, hoe Ritzaerd! hoe! jy hier

Oene. Selje me niet verkoele, ik verbrand schier van het

Fijtje. Ik zelje mit je bloote aers op je naekte broek zette

Oene. Soo neemje 't myner eerwaardighcyt as eswore Y
ker toe?

Fijtje. Ik hoor wel wat'er of is, weet ik ien gat, jy weet 'er
ien spijker toe.

Oene. Myn suikerde.

Fijtje. Waer komje van daen datje dus praet?

Oene. Ik kom uit het Westen.

Fijtje. Ik hoorde wel aen jou malle propoosten,

Datje uyt her Westen quamt, want de Wyzen quamen
uyt 'et Oosten.

Oene. Hoe zoet is de jeugt! souje zeggen dat ikje iens on
der de Combaers had.

Fijtje

Fijtje. Dat sey de Boer ook, en hy soenden 't Kalf veur
sijn aers-gat.

Dene. Ick bin schier flaeuw van liefde.

Fijtje. Ik weet niet hoe datjet leven noch so lang houwen
mach.

Dene. Och de Lewerik begint te singen, en 't is noch gien
Vrouwendagh.

Fijtje. Handen van de bank, 't vleys is verkocht, of mien-
je dat ick hor bin?

Dene. Wasje bor, ik nam ien doosje en setten 'er ien gou-
we tor in.

Fijtje. Ick segje gae van hier.

Dene. Ick zel niet vanje deur blyven, dat wil ikje wel met
eeden toefeggen,

Al waren 'er soo veel nikkers in je floep, as'er pannen
opje huys leggen.

Fijtje. Swijg Ritzaerd swijg, ik kryger de kouwe pis van.

Dene. Hoe dus spijlich? seg Juffrou luysepoox, bin ick
niet ien fris man?

Fijtje. Wech Ritzaerd, ik hoor niet mier naje fikfacken.

Dene. Je plagt nochtans wel ier mit Cuypedoos fchyven
op Venus bort te tiktakken.

Al stajje nou so slecht, ofje niet ien woort spreken kon,

Fijtje. Dat liegje je eerdief. Y gut dat ik me wreken kon!

Jy luishond, jy propdarm, jy asbeer, jy neus as ien anker

Hoe selze jou noch op egete worden van de Spaense
Kanker!

Jy kolfvoet, jy druypoog, jy filibaert, jy bakhuis as ien
grijns,

Jy groote olybok, bin jy soo vol fenijs,

Datje na d'eerbaerheyt van Fijtje durrist talen?

Zoo ik ien misdrag krijg ik sel 't op jou verhalen.

Dene. Hoor, Fytje, hoor, ay hoor, wel hoe en hoorje niet?

Fijtje. Ik weet wel watje zoekt, maer dat gat en boorje niet

Dene. Wil ritse Spinhuis hoer, hoe benje dus Walbarken?

Zeg, jy beseten en jy uyt ereten Varken?

Fijtje. Jy elementse Vagebont.

Oene.

Oene. Jy elementse Pekelhoer.

Fijtje. Jy schelm, ik wou datje mit je naers op ien hekel vo

Oene. Kryg-ikje onder me kluyven.

Fijtje. Kryg ikje ook eens onder.

Oene. Dat's hert tegen hert, sei de Duyvel, en hy veest
gen de Donder.

Fijtje. Ik selje veur Commissarieren ontbien, so waer as
Fy hiet.

Oene. Jy me voor Commissarissen ontbien? die macht
heb jy niet.

Jou beurs die is te kael, om nae ien Advocaet te wand
len:

Want ien Advocaet is as ien Hoer, die haer om ge
laet handelen.

Fijtje. Jy mijn kalen? jy garvink? jy bint self soo kael al
ien luys.

Wie bin ik schuldig? zeg hondsklink? ik woon in my
eygen huys.

Oene. Al watje hebt dat hebje met woekeren ewonne.

Fijtje. Durfje me dat so stout verwijten?

Oene. Wel ja, want je blint so gierig, datje op je blote nae
gaet sitte, om dat je jou rocken niet sel verslijten.

Fijtje. Beter dat, as halen en schuldig blyven.

Oene. Wie weet watje schuldig bint; want je zit altijd op
de kerfstok.

Fijtje. Hoe vaerje tot jouwent? zeg hangebast! zeg sch
vuyt!

Oene. Tot onsent schrijvezet aen de balk, zoo lickent de
kalven niet uyt.

Fijtje. En tot mijnent zelle me Erfgename al mier as
mienen uyt de Kas halen.

Oene. Dat's waer, ze zellen 'er veel in vinden;

Want asje jou hemt inje poort trekt, hebje ien hie
Kas vol linden.

Fijtje. Jy bint 'erien, wat gelt 'er hondert!

Oene. Ik bin dan wat ik bin, ik bin altoos al ien dolle snoe
haen.

't Mach beuren dat ik vuer de Nicker loop, maer ick
durf wel teugen de droes staen.

Fijtje. Jy bint ien stout man, ja jy bint ien man as onse Ryk
was :

Daer by binje zo wys, as Teunus, die zen vaer vraegde,
of Joseph ook Kattelyk was.

Ja jy bint zoo arg as Miewis Tysen in 't Groenlantfche
Traenvat,

Die wel dorst wedden, dat Mozus in de Geuse Kerck
egaen had.

Oene. Wat rytme deuze Appelteef?

Fijtje. Ik kryg ien popelzy opme lyf, och! och! ik word
soo bang.

Oene. Ik leg de stien hier neer, dit kyven duurt te lang.

Fijtje. Och Oene binje daer?

Oene. Wat doet myn liefste zygen?

Fijtje. Ay haelt de vles met eek.

Oene. Ik selje ierst ontrygen.

Fijtje, Ritzærd.

Waer binje Ritzærd! spreek.

Ritzærd. Alhier myn trekkebek.

Fijtje. Holla daer is hy weer.

Ritzærd. Ik zweer dat ik de Gek,

Wel voeten maken sel.

Fijtje. Wat hebje 't hooft vol winden,

Kruyp onder deuse Rock, so sel hyje niet vinden.

Oene, Fijtje, Ritzærd.

Nou zie ick dat myn wyf soo eerlik is, as toen ick ierst
by'er sloop.

Ik moet edroomt hebben, dat ik miende datse met Rit-
zærd eweg liep.

Hier is de vles met eek. Alrie weer op de bienen!

Wel dat komt seker wel. Wie konje gezontheyt ver-
lienen?

Fijtje. Ay brengt de vles eweg, ik bin nou wel te pas.

Oene.

Oene. Ik brengse op 't Trezoor, offsetze op de kas.
 Fyije. Wat dunkje Ritzacrd, seg, sou jy 't soo wel ver
 sinnen?
 Ritz. 't Is best dat ik vertrek, ier hy my komt te vinnen.
 Fyije. Kommorgen avent weer; want Oene gaet te waacht.
 Ritz. En ick gelyk altyd, weer op de kittel-jaght.

E Y N D E.



ver
en
ht

